

[Olufson.]

at al Gæld, der laa inden for Ejendoms-skyldværdien, kun skulde forrentes med 2,7 pCt.

Det sagkyndige Udvalg har erklæret, at det netop er den Forrentning, som Landbruget i Øjeblikket er i Stand til at bære af den Gæld, det har inden for Ejendoms-skyldværdierne, og at den individuelle Gældsordnings Gennemførelse vil være ensbetydende med, at de, der er egnede til at fortsætte, ogsaa kan fortsætte.

Men de to Oppositionspartier har ikke villet være med til at gaa denne Vej; man har fremsat Forslag, som efter vor Mening ikke har nogen saglig Forbindelse med det Forslag, der foreligger, og som ogsaa er af en saadan Karakter, at vi ikke tror paa, at det vilde være i Stand til at løse den Opgave, Oppositionspartierne mener den kan løse. Man kræver fra den Side stadig væk, under Tryk fra L. S. og andre Partier uden for Rigsdagen, at vi skal gøre Landbruget forrentningsdygtigt, og man kræver derfor, at Priserne for Landbrugets Produktion skal hæves, hvad angaar den Del af Produktionen, der bliver solgt paa Hjemmemarkedet. Men selv om man hævdede disse Priser, vilde det alligevel betyde saa lidt for den samlede Produktion, at vi fra vor Side er overbevist om, at de, der er længst ude i Vanskelighederne, de, der trænger mest til Hjælp, de, der længst har været udsat for Krisens Virkninger, ikke vilde blive hjulpet derigennem. Man har fra den Side stillet Ændringsforslag til Kornloven, og man har stillet Ændringsforslag til Smørloven, til Trods for at begge disse Lovforslag ligger i et Landstingsudvalg, altsaa dér, hvor Oppositionspartierne har Flertal, og hvor de har været i Stand til at fremme Sagerne, har kunnet fremlægge deres Forslag og kunnet give Lovforslagene den Form, de ønskede. Det har man ikke villet. Man har ikke villet tage Forhandlingen deroppe, hvor Forslagene laa. Man har søgt at føre Forslagene ind i det her foreliggende Kompleks som Ændringsforslag. Allerede det er ikke rigtigt. Dertil kommer, at vi mener, at den Form ikke vilde bringe en virkelig Hjælp for Landbruget samtidig med, at den dog vilde medføre Udgifter, betyde Prisfor-dyrelse for hele den øvrige Del af Befolkningen.

Her vil jeg gerne stille de to Partiers Kærlighed til de smaa Sparere, som de i særlig Grad fører frem i Debatten om disse Sager, i den rigtige Belysning. Man fremholder rundt om i Pressen og paa Møderne, at vi nu vil faa de smaa Sparere fuld-

stændigt gennem den Afgift, de skal give, og det vil de to Partier værne Sparerne imod. Jeg indrømmer, at de smaa Sparere ligesom de store vilde komme til at yde deres Tilskud til Rentensænkningen, men det vilde i alt Fald være et Tilskud, hvis Størrelse de kunde overse og bedømme, hvorimod den Maade, hvorpaa de to Partier søger at klare Sagen paa, er en saadan, at de smaa Sparere i hvert Fald vilde blive ramt langt, langt stærkere end ved Regeringsforslaget. En lille Sparer med 10 000 Kr. — det maa vel kaldes en lille Sparer — vil efter Regeringsforslagene komme til at yde 50 Kr. om Aaret i den Tid, Tilskudsordningen gælder. Det er klart, at det kan han overse. Dette benytter man fra Venstres og konservativ Side over for os i Kampagnen, og det bliver brugt i meget høj Grad i Forskrækkelsens Tjeneste. Vender man sig imidlertid til de to Partiers Ændringsforslag, og betragter man blot et enkelt Punkt af dem, vil man se, hvorledes hele den Tale om at værne de smaa Sparere ikke er andet end Hykleri. Lad os tage et enkelt Omraade, nemlig Smørordningen. De Konservatives Smørf afgift paa 70 Øre vilde i Dag betyde en Smørpris paa 2 Kr. 30 Øre pr. kg. Venstre derimod ønsker en Mindstepris for Smørret paa 2 Kr. 50 Øre pr. kg, og Prisen skal kunne stige saa højt, det skal være, Smørf afgiften vedbliver alligevel stadig væk at være 35 Øre pr. kg. Nu vil jeg gerne sige for mit Vedkommende — og jeg tror, jeg tør tale paa mit Partis Vegne —, at der var intet, vi hellere saa, end at disse Priser fremkom, men fremkom ad naturlig Vej, nemlig derigennem, at Priserne ude fra hævdedes til Gavn for Landbruget. Men en Foranstaltning, der kun angaar en lille Del, ca. $\frac{1}{5}$ af Produktionen, vil — det er givet — faa saa lille Betydning, at den i Virkeligheden ikke vil redde de Landmænd, som er længst ude, hvorimod den vil betyde en meget væsentlig Fordyrelse for alle andre, ogsaa for de smaa Sparere, som man nu holder saa meget af. Tager vi den lille Sparer, jeg nævnte før, som har 10 000 Kr. i Sparekassen — og han er vel en af dem, der ikke efter Forslagene vil kunne faa Margarinekort, naar den foreslaaede Smørordning gennemføres —, saa vil vi se, at han bliver tvunget fra et Margarineforbrug over paa et Smørf orbrug, og hvis han blot normalt køber 1 kg Margarine om Ugen til en Pris af 1 Kr. 40 Øre pr. kg og bliver tvunget over paa et Smørf orbrug til en Smørpris, der efter Venstres Forslag bliver omtrent dobbelt